

komme til Udførelse i Livet; saadant maa man ønske, thi uden dette vil Grundlovens Bestemmelser i ganske faa almindelige Udtryk blive uden Virkning. Det er dog underligt at sige, at Friheden for fremmede Religionsbejnderes Ophold her i Riget skal blive æret i Udlandet, uden tillige at ønske en Bestemmelse om, at denne Frihed ikke alene gjælder for de her allerede bosiddende Mosaiter, men ogsaa for dem til Nedsættelse og Bosættelse her, som fra fremmede Lande muligens ville komme, da først mener jeg, kan Væren derfor, forsaavidt deri er nogen Væren, høres og nævnes i Udlandet; thi i modsat Fald vil man dog først spørge: maa man komme derind, ere de gamle Indskrænkninger ophævede angaaende Jødernes Afgang til Landet? Det vil i saa Henseende blive nødvendigt at fremkomme med flere Lovforslag, hvis sliq Religionsfrihed hos os skal komme til Udførelse i Livet. Dersom f. Ex. Tvangsdaaben for Baptisternes Børn og Politijagten paa deres umyndige Børn dog engang skal ophøre, da maa der nødvendig komme en Lovbestemmelse om, at Baptisternes Børn, ere overladte til Baptisterne selv angaaende deres Daab eller ikke, og det vedkommer ikke Politiet; saadanne Bestemmelser maae jo ligefrem komme til Udførelse, altsaa ogsaa til at forekomme her til Overveielse af Grundloven. Vilde Forsamlingen derfor sætte sig imod dette og sige, som er sagt, at det ligger allerede i Grundloven, at der ikke behøves Bestemmelser derom, men det kan fortolkes saaledes, at denne Frihed ogsaa maa følge af Grundlovens Conseqvents, da vil det aldrig skee saaledes, thi medens een Autoritet mener, det ligger i Grundloven, vil en anden finde, det ligger der ikke. Den skete Begyndelse med denne Lov til Religionsfrihedens virkelige Udvøvelse er derfor en god Begyndelse efter min Mening, og som man maa ønske fremmet. Angaaende de mange Indvendinger, at det skal være Hensyn til Jødernes Religionsforskjellighed fra den danske Statskirke, som var Grunden til alle de Indskrænkninger, der tilforn vare givne, da have vi hørt, at der ogsaa var taget Hensyn til aldeles verdslige Forhold, navnlig til Omloberi og Bedrageri, Frygt for Omloberi og Bedrageri af Jøderne, og naar man spørger om Latere, Ziguenerer,

Munke, Jesuiter osv., om de have Frihed til at komme hertil, om de gamle Indskrænkninger for deres Ankomst ere blevne ophævede, da maae vi jo hertil svare, det staaer jo i de gamle Lovbestemmelser. Er nu Begyndelsen givet med Jødernes Frihed, til Ankomst her, saa er det ogsaa derved givet til Andres Ankomst, idet det er ophævet, at Jøderne ikke ere underkastede andre Betingelser end alle andre Fremmede; men hvorledes det vil blive at bestemme nøiere med de andre Fremmede, see det er igjen en ganske anden Sag. Dertil høre ogsaa en ny Bestemmelse, og saaledes ville mange praktiske Bestemmelser fremkomme som Love, hvis man ikke idelig skulde udsættes for, at de administrative Bevillinger vilde komme til at krydse og ophæve hinanden og altsaa saaledes ingen Frihed komme ud deraf.

Alberti: Om jeg ellers maatte have forstaaet Forhandlingernes Gang her i Thinget rigtigt, saa ere de førte derhen, at Spørgsmaalet, om hvorvidt den forelagte Lov er nødvendig eller ikke, afhænger af Fortolkningen af § 84 i Grundloven, i Forbindelse med den Maade, hvorpaa man opfatter Lovforskrifterne i de hidtil bestaaende Love om Jøder, om mosaiske Troesbejndere. Det er navnlig fra Ministerbordet med særdeles Styrke gjort gjældende, at Loven skulde være nødvendig, fordi der i de ældre Love om mosaiske Troesbejndere ikke blot var taget Hensyn til Troesbejndelsen, men til Jødernes hele Forhold, til deres Nationalitet. Dersom dette forholdt sig rigtigt og dersom jeg kunde anerkjende den Beviisførelse, der var forebragt. Thinget i denne Retning, for afgjørende, saa vilde jeg ogsaa ansee det forelagte Lovudkast baade for hensigtsmæssigt og nødvendigt; men den ærede Justitsministers Beviisførelse har ingenlunde bibragt mig den Forestilling, at den Maade, hvorpaa han opfattede de ældre Love om Jødernes Forhold, var rigtig og afgjørende. Jeg skal ikke gaae ind i nogen detailleret Undersøgelse i saa Henseende, jeg skal blot tage de bestaaende Retsforhold, saaledes som de frembyde sig for Enhver, han være Lovkyndig eller Lægmand. Saalænge der bestod særdeles Indskrænkninger for Jødernes Afgang til Udveisen af borgerlige Rettigheder her i Landet, —